

✧ Základní verš

„Hle, já stvořím nová nebesa a novou zemi. Věci minulé nebudou připomínány, nevstoupí na mysl.“
(Iz 65:17)

Dvanáctiletý Tomáš dostal od svých rodičů knihu o astronomii, kterou si se zájmem přečetl. Pak se ale v jeho chování něco nečekaně změnilo. Začal být apatický k tomu, co se kolem něj děje, a odmítal chodit do školy. Jeho matka ho nakonec s velkými obavami o jeho zdraví vzala k lékaři.

„Tome, co to má znamenat? Ty nechceš chodit do školy a učit se? Proč?“ ptal se vlídně lékař.
Po chvíli zdráhání začal chlapec opatrně mluvit: „V mojí nové knize jsem se dočetl, že se blíží den, kdy shoří slunce a život na zemi zanikne. Jestli nakonec všechno vymře, nemá už tedy smysl cokoli dělat,“ odpověděl chlapec.

Šokovaná matka začala křičet: „Do toho ti přece nic není! S tím se netrap!“

Když se lékaři podařilo matku uklidnit, obrátil se k chlapci, usmál se na něj a odpověděl:

„Ale, Tome, kvůli tomu se opravdu nemusíš trápit, protože až se to stane, my všichni stejně už budeme dávno mrtví.“

Tomáš měl do určité míry pravdu: Nakonec všichni zemřeme. Proč se tedy o něco snažit, o cokoli usilovat? Je tu však ještě druhá strana mince. Radostná zpráva je v tom, že naše existence smrtí končit nemusí. Je nám nabízen život, věčný život na Bohem obnovené zemi.

Závěrečné kapitoly knihy proroka Izajáše představují naději, kterou Bůh nabízí celému lidstvu zasaženému „epidemií“ hříchu. Tato naděje představuje „nový život“, který již nebude ohrožován zlem a hříchem a bude se vyznačovat těmito charakteristickými rysy.

✧ Osnova lekce:

1. Nepřítomnost hříchu, zla a smrti (neděle)
2. Obdivná úcta všech vůči Bohu (pondělí)
3. Společenství lásky napříč národy (úterý, středa)
4. Život v Boží blízkosti (čtvrtek)

NE 21. března – Nové nebe a nová země (Iz 65:17-25)

Iz 65:17-25 „¹⁷Hle, já stvořím nová nebesa a novou zemi. Věci minulé nebudou připomínány, nevstoupí na mysl. ¹⁸Veselte se, jásejte stále a stále nad tím, co stvořím. Hle, já stvořím Jeruzalém k jásovu a jeho lid k veselí. ¹⁹I já budu nad Jeruzalémem jásat a veselit se ze svého lidu. Nikdy víc už nebude v něm slyšet pláč ani křik. ²⁰Nikdy už tam nebude dítě, které zemře v několika dnech, ani stařec, který by se nedožil plnosti věku, protože bude mladíkem, kdo zemře ve stu letech. Ale hříšník, byť stoletý, bude zlořečen. ²¹Vystavějí domy a usadí se v nich, vysázejí vinice a budou jíst jejich plody. ²²Nebudou stavět, aby se tam usadil jiný, nebudou sázet, aby z toho jedl jiný. Dny mého lidu budou jako dny stromu. Co svými rukama vytvoří, to moji vyvolení sami spotřebují. ²³Nebudou se namáhat nadarmo a nebudou rodit pro náhlý zánik, neboť jsou potomstvem těch, kdo byli Hospodínem požehnáni, oni i jejich potomci. ²⁴Dříve než zavolají, já odpovím; budou ještě mluvit a já je už vyslyším. ²⁵Vlk a beránek se budou pást spolu a lev jako dobytek bude žrát slámu, hadu však bude potravou prach. Nikdo už nebude páchat zlo a šířit zkázu na celé mé svaté hoře,“ praví Hospodín.“

Iz 11:1-7 „¹I vzjede proutek z pařezu Jišajova a výhonek z jeho kořenů vydá ovoce. ²Na něm spočine duch Hospodínův: duch moudrosti a rozumnosti, duch rady a bohatýrské síly, duch poznání a bázně Hospodínovy. ³Bázní Hospodínovou bude prodchnut. Nebude soudit podle toho, co vidí oči, nebude rozhodovat podle toho, co slyší uši, ⁴nýbrž bude soudit nuzné spravedlivě, o pokorných v zemi bude rozhodovat podle práva. Žezlem svých úst bude bít zemi, dechem svých rtů usmrtí svévolníka. ⁵Jeho bedra budou opásána spravedlností a jeho boky přepásá věrnost.“

⁶Vlk bude pobývat s beránkem, levhart s kůzlem odpočívát. Tele a lviče i žirny dobytek budou spolu a malý hoch je bude vodit. ⁷Kráva se bude popásat s medvědicí, jejich mláďata budou odpočívát spolu, lev jako dobytek bude žrát slámu.“

PO 22. března – Boží „magnet“ (Iz 66:5-19)

Iz 66:5.6.10.12–14.18.19 „⁵Slyšte slovo Hospodinovo, vy, kdo se třesete při jeho slovu! Říkávají vaši bratři, kteří vás nenávidí, kteří vás vypovídají pro mé jméno: „At' se Hospodin oslaví, at' vidíme vaši radost!“ Ale budou zahanbeni. ⁶Slyš! Hukot z města! Halas z chrámu! Hlas Hospodina, jenž odplácí svým nepřátelům za to, co spáchali. (...) ¹⁰Radujte se s dcerou jeruzalémskou a jásejte nad ní všichni, kdo ji milujete! Veselte se s ní, veselte, všichni, kdo jste nad ní truchlivali. (...) ¹²Toto praví Hospodin: „Hle, já k ní přivedu pokoj jako řeku a jako rozvodněný potok slávu pronárodů. Budete sát nošeni v náručí, hýčkáni na kolenou. ¹³Jako když někoho utěšuje matka, tak vás budu těšit. V Jeruzalémě dojdete potěšení.“ ¹⁴Uvidíte to a vaše srdce se rozveselí, vaše kosti budou pučet jako mladá tráva. Bude zřejmé, že Hospodinova ruka je s jeho služebníky a že jeho hrozný hněv je proti jeho nepřátelům. (...) ¹⁸„Já zakročím proti jejich činům a úmyslům a shromáždím všechny pronárody a jazyky. I přijdou a spatří mou slávu. ¹⁹Vložím na ně znamení a ty z nich, kdo vyvážnou, vyšlu k pronárodům, do Taršíše, do Púlu a Lúdu, k těm, co natahují lučšítě, do Túbalu a do Jávanu, na daleké ostrovy, které zprávu o mně ještě neslyšely ani nespátřily moji slávu; budou hlásat moji slávu mezi pronárody.““

Iz 66:1-4 „¹Toto praví Hospodin: „Mým trůnem jsou nebesa a podnoží mých nohou země. Kdepak je ten dům, který mi chcete vybudovat? Kdepak je místo mého odpočinutí? ²Všechny tyto věci učinila moje ruka. Tak vznikly všechny tyto věci, je výrok Hospodinův. Laskavě pohlédnu na toho, kdo je utištěný a na ducha ubitý, kdo se třese před mým slovem.“ ³Člověk zabije v oběť býka i ubije člověka, obětuje jehnětko i láme vaz psu, přináší obětní dar i krev z vepřů dává, na připomínku páli kadidlo i dobrořečí ničemné modle. Oni si vyvolují vlastní cesty, jejich duše si libuje v ohybných modlách. ⁴Já zase vyvolím jejich zvířata a uvedu na ně, čeho se lekají, protože jsem volal, a nikdo neodpovídal, mluvil jsem, a nikdo neposlouchal. Dopouštěli se toho, co je zlé v mých očích, a volili to, co se mi nelíbí.“

Iz 66:14-17 „¹⁴Uvidíte to a vaše srdce se rozveselí, vaše kosti budou pučet jako mladá tráva. Bude zřejmé, že Hospodinova ruka je s jeho služebníky a že jeho hrozný hněv je proti jeho nepřátelům. ¹⁵Hle, Hospodin přichází v ohni a jeho vozy jsou jako vichřice, aby vylil hněv svůj v prchlivosti a své hrozby v plamenech ohně. ¹⁶Ohněm totiž a mečem povede Hospodin soud s veškerým tvorstvem. Mnoho bude těch, jež Hospodin skolí. ¹⁷„Ti, kdo se v zahradách posvěcují a očišťují po vzoru jednoho, který je uprostřed, ti, kdo jedí maso z vepřů a to, co je hodno opovržení, dokonce myši, společně zajdou,“ je výrok Hospodinův.“

Iz 40:1 „Potěšte, potěšte můj lid,“ praví váš Bůh.“

Iz 40:13 „Kdo změřil Hospodinova ducha a byl mu rádcem a vedl ho k poznání?“

Iz 1:10-17 „¹⁰Slyšte slovo Hospodinovo, sodomští náčelníci, naslouchejte naučení našeho Boha, lide gomorský. ¹¹„K čemu je mi množství vašich obětních hodů, praví Hospodin. Přesytíl jsem se zápalných obětí beranů i tuku vykrmených dobytčat, nemám zájem o krev býčků, beránků a kozlů. ¹²Že se mi chodíte ukazovat! Kdo po vás chce, abyste šlapali má nádvoří? ¹³Nepřinášejte už šalebné obětní dary, kouř kadidla je mi ohavností, i novoluní, dny odpočinku a svolaná shromáždění; ničemnost a slavnostní shromáždění, to nemohu vystát. ¹⁴Z duše nenávidím vaše novoluní a slavnosti, jsou mi jen na obtíž, jsem vyčerpán, když je musím snášet. ¹⁵Když rozprostíráte své dlaně, zakrývám si před vámi oči. At' se modlíte sebevíc, neslyším. Vaše ruce jsou celé od krve. ¹⁶Omyjte se, očistěte se, odkliďte mi své zlé skutky z očí, přestaňte páchat zlo. ¹⁷Učte se činit dobro. Hleďte právo, zakročte proti násilníkovi, dopomozte k právu sirotkovi, ujímejte se pře vdovy.“

Ez 8:7-12 „⁷Z Élamových synů Ješajáš, syn Ataljášův, a s ním sedmdesát mužů. ⁸Z Šefatjášových synů Zebadjáš, syn Míkaelův, a s ním osmdesát mužů. ⁹Z Jóabových synů Obadjáš, syn Jechielův, a s ním dvě stě osmnáct mužů. ¹⁰Z Šelomitových synů syn Jósifjášův a s ním sto šedesát mužů. ¹¹Z Bebajových synů Zekarjáš, syn Bebajův, a s ním dvacet osm mužů. ¹²Z Azgádových synů nejmladší syn Jóchanan a s ním sto deset mužů.“

Iz 2:2-4 „²I stane se v posledních dnech, že se hora Hospodinova domu bude tyčit nad vrcholy hor, bude povznesena nad pahorky a budou k ní proudit všechny pronárody. ³Mnohé národy půjdou a budou se pobízet: „Pojďte, vystupme na horu Hospodinovu, do domu Boha Jákobova. Bude nás učít svým cestám a my po jeho stezkách budeme chodit.“ Ze Sijónu vyjde zákon, slovo Hospodinovo z Jeruzaléma. ⁴On bude soudit pronárody, on ztrestá národy mnohé. I překují své meče na radlice, svá kopí na vinařské nože. Pronárod nepozdvihne meč proti pronárodu, nebudou se již cvičit v boji.“

Iz 55:12-13 „¹²S radostí vyjdete a budete vedeni v pokoji. Hory a pahorky budou před vámi zvučně plesat a všechny stromy v poli budou tleskat. ¹³Místo trní vyroste cypřiš, místo plevele vzejde myrta. To bude k oslavě Hospodinova jména, za trvalé znamení, které nebude vymýčeno.“

Gn 9:13-17 „¹³Položil jsem na oblak svou duhu, aby byla znamením smlouvy mezi mnou a zemí. ¹⁴Kdykoli zahálím zemi oblakem a na oblaku se ukáže duha, ¹⁵rozpomenu se na svou smlouvu mezi mnou a vámi i veškerým živým tvorstvem, a vody již nikdy nezpůsobí potopu ke zkáze všeho tvorstva. ¹⁶Ukáže-li se na oblaku duha, pohlédnu na ni a rozpomenu se na věčnou smlouvu mezi Bohem a veškerým živým tvorstvem, které je na zemi.“ ¹⁷Rekl pak Bůh Noemu: „Toto je znamení smlouvy, kterou jsem ustavil mezi sebou a veškerým tvorstvem, které je na zemi.““

ÚT 23. března – Misionáři a Boží kněží (Iz 66:19-21)

Iz 66:19-21 „¹⁹Vložím na ně znamení a ty z nich, kdo vyvážnou, vyšlu k pronárodům, do Taršíše, do Pálu a Lúdu, k těm, co natahují lučičště, do Túbalu a do Jávanu, na daleké ostrovy, které zprávu o mně ještě neslyšely ani nespátily moji slávu; budou hlásat moji slávu mezi pronárody. ²⁰Přivedou také ze všech pronárodů všechny vaše bratry jako obětní dar Hospodinu na koních a na vozech a na nosítkách, na mezcích a dromedárech na mou svatou horu do Jeruzaléma, praví Hospodin, tak jako budou přinášet Izraelci obětní dar do Hospodinova domu v čisté nádobě. ²¹Také z nich si vezmu kněze, lévijce,“ praví Hospodin.“

Mt 23:15 „Běda vám, zákoníci a farizeové, pokrytci! Obcházíte moře i zemi, abyste získali jednoho novověrce; a když ho získáte, učiníte z něho syna pekla, dvakrát horšího, než jste sami.“

Ko 1:23 „Pokud ovšem pevně zakotvení setrváváte ve víře a nedáte se odtrhnout od naděje evangelia, jež jste slyšeli, jež bylo kázáno všemu stvoření pod nebem a jehož jsem se já, Pavel, stal služebníkem.“

1Pt 2:9-10 „⁹Vy však jste ,rod vyvolený, královské kněžstvo, národ svatý, lid náležející Bohu‘, abyste hlásali mocné skutky toho, kdo vás povolal ze tmy do svého podivuhodného světla. ¹⁰Kdysi jste ,vůbec nebyli lid‘, nyní však jste lid Boží; pro vás ,nebylo slitování‘, ale nyní jste došli slitování.“

ST 24. března – Společenství víry (Iz 66:21)

Iz 66:21 „²¹Také z nich [z pohanských národů] si vezmu kněze, lévijce,“ praví Hospodin.“

Ex 19:6 „Budete mi královstvím kněží, pronárodem svatým. To jsou slova, která promluvíš k synům Izraele.“

Ga 3:28.29 „²⁸Není už rozdíl mezi židem a pohanem, otrokem a svobodným, mužem a ženou. Vy všichni jste jedno v Kristu Ježíši. ²⁹Jste-li Kristovi, jste potomstvo Abrahamovo a dědicové toho, co Bůh zaslíbil.“

1Pt 2:9 „Vy však jste ,rod vyvolený, královské kněžstvo, národ svatý, lid náležející Bohu‘, abyste hlásali mocné skutky toho, kdo vás povolal ze tmy do svého podivuhodného světla.“

Mt 20:1-16 „¹Neboť s královstvím nebeským je to tak, jako když jeden hospodář hned ráno vyšel najmout dělníky na svou vinici. ²Smluvil s dělníky denár na den a poslal je na vinici. ³Když znovu vyšel o deváté hodině, viděl, jak jiní stojí nečinně na trhu, ⁴a řekl jim: ,Jděte i vy na mou vinici, a já vám dám, co bude spravedlivé.‘ ⁵Oni šli. Vyšel opět kolem poledne i kolem třetí hodiny odpoledne a učinil právě tak. ⁶Když vyšel kolem páté hodiny odpoledne, našel tam další, jak tam stojí, a řekl jim: ,Co tu stojíte celý den nečinně?‘ ⁷Odpovědi mu: ,Nikdo nás nenajal.‘ On jim řekl: ,Jděte i vy na mou vinici.‘ ⁸Když byl večer, řekl pán vinice svému správci: ,Zavolej dělníky a vyplat jim mzdu, a to od posledních k prvním!‘ ⁹Tak přišli ti, kteří pracovali od pěti odpoledne, a každý dostal denár. ¹⁰Když přišli ti první, měli za to, že dostanou víc; ale i oni dostali po denáru. ¹¹Vzali ho a reptali proti hospodáři: ¹²,Tihle poslední dělali jedinou hodinu, a tys jim dal stejně jako nám, kteří jsme nesli tíhu dne a vedro!‘ ¹³On však odpověděl jednomu z nich: ,Příteli, nekřivdím ti! Nesmluvil jsi se mnou denár za den? ¹⁴Vežmi si, co ti patří, a jdi! Já chci tomu poslednímu dát jako tobě; ¹⁵nemohu si se svým majetkem udělat, co chci? Nebo snad tvé oko závidí, že jsem dobrý?‘ ¹⁶Tak budou poslední první a první poslední.“

Ř 3:2 „Veliký v každém ohledu! Předně ten, že židům byla svěřena Boží slova.“

Ř 11:17.18 „¹⁷Jestliže však některé větve byly vylomeny a ty, planá oliva, jsi byl naroubován na jejich místo a bereš sílu z kořene ušlechtilé olivy, ¹⁸nevynášeš se nad ty větve! Začneš-li se vynášet, vzpomeň si, že ty neneseš kořen, nýbrž kořen nese tebe!“

ČT 25. března – Naděje (Iz 66:22-24)

Iz 66:22-24 „²²Jako nová nebesa a nová země, které učiním, budou stát přede mnou, je výrok Hospodínův, tak nepohybně bude stát vaše potomstvo a vaše jméno. ²³O každém novoluní, v každý den odpočinku, přijde se sklonit veškeré tvorstvo přede mnou, praví Hospodín. ²⁴Až vyjdou, spatří mrtvá těla mužů, kteří mi byli nevěrní. Jejich červ neumírá, jejich oheň neuhasne; budou strašlivou výstrahou všemu tvorstvu.“

Gn 2:2.3 „²Sedmého dne dokončil Bůh své dílo, které konal; sedmého dne přestal konat veškeré své dílo. ³A Bůh požehnal a posvětil sedmý den, neboť v něm přestal konat veškeré své stvořitelské dílo.“

Zj 22:2 „Uprostřed města na náměstí, z obou stran řeky, bylo stromoví života nesoucí ovoce dvanáctkrát do roka; každý měsíc dozrává na něm ovoce a jeho listí má léčivou moc pro všechny národy.“

PÁ 26. března – Podněty k zamyšlení

„Léta věčnosti budou postupně přinášet stále bohatší poznání Boha a Ježíše Krista. A s rozšiřujícím se poznáním poroste také láska, úcta a štěstí. Čím více budou lidé poznávat Boha, tím více budou obdivovat jeho charakter. Když jim Ježíš bude postupně odhalovat tajemství vykoupení a úžasné činy vykonané ve velkém sporu se satanem, pocítí vykoupení ještě větší lásku a s ještě větší radostí uchopí zlaté harfy a desetitísíce desetitisíců a tisíce tisíců hlasů se spojí v mohutném chvalo zpěvu.“

„A všechno stvoření na nebi, na zemi, pod zemí i v moři, všecko, co v nich jest, slyšel jsem volat: »Tomu, jenž sedí na trůnu, i Beránkovi dobrořečení, čest, sláva i moc na věky věků!« (Zj 5,13)

Velký spor mezi dobrem a zlem skončil. Není už hříchu ani hříšníků. Celý vesmír je čistý. V celém nezměrném stvoření vládne soulad a štěstí. Od Boha, který všechno stvořil, proudí život, světlo a štěstí do všech stran nekonečného prostoru. Od nejmenšího atomu až po největší vesmírná tělesa, všechno živé i neživé, v nezkalené kráse a dokonalé radosti hlásá, že Bůh je láska.“ (GC 678; VDV 437)

Otázky k rozhovoru

1. Proč je příslib věčného života na nové zemi základem prvku naší křesťanské víry? Jaký smysl by měla naše víra bez tohoto zaslíbení?

2. Přečti si 2Pt 3,10–14. Jak se zrcadlí v těchto verších myšlenka Iz 66?

2Pt 3:10-14 „¹⁰Den Páně přijde jako přichází zloděj. Tehdy nebesa s rachotem zaniknou, vesmír se žárem roztaví a země se všemi lidskými činy bude postavena před soud. ¹¹Když tedy se toto vše rozplyne, jak svatě a zbožně musíte žít vy, ¹²kteří dychtivě očekáváte příchod Božího dne! V něm se nebesa roztaví v ohni a živly se rozpustí žárem. ¹³Podle jeho slibu čekáme nové nebe a novou zemi, ve kterých přebývá spravedlnost. ¹⁴Proto, milovaní, očekávejte-li takové věci, snažte se, abyste byli čistí a bez poskvrny a mohli ten den očekávat beze strachu před Božím soudem.“

Shrnutí

Izajáš nám předkládá vidění, které má obrovský dosah. Bůh nejen očistí a znovu oživí svoje společenství víry, ale rozšíří také jeho hranice, které zahrnou všechny národy. Ke konečné obnově jeho společenství patří také nová země, kde bude největší radostí jeho lidu Boží přítomnost.

Praktický závěr

Podělte se s ostatními ve skupině o to, co praktického jste se naučili z této lekce při studiu Bible. Jak lze toto naučení uvést do každodenního života?

Podněty k modlitbám

Modlete se jeden za druhého, za své radosti i starosti.

Modlete se spolu za ty, kteří z nějakého důvodu přestávají či již přestali navštěvovat vaše společenství. Jak jim můžete dát najevo, že je máte stále rádi?

Modlete se i za lidi ve svém okolí (přátele, sousedy, příbuzné...), kterým byste rádi představili Boží lásku.

